

Vršovice 24.6.2012

Pozdrav: Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, dnes jsme zváni k bohoslužbě, při které se smíme těšit na svědectví o Božím sklonění k člověku.

Píseň: 161 sl.1 Tebe, Bože, chválíme

Introit: Toto praví Panovník Hospodin: "Hle, já sám vyhledám své ovce a budu o ně pečovat. Tak jako pastýř pečuje o své stádo, když je uprostřed svěřených ovcí, tak budu pečovat o své ovce a vysvobodím je ze všech míst, kam byly rozptýleny v den oblaku a mrákoty."

(Eze 34:11-12 CEP)

Píseň: 161 sl.2-4 Tebe, Bože, chválíme

Modlitba: Pane Bože, přicházíme a vyznáváme, že si nejsme velice často jistí, jak se rozhodnout. Nemáme informace, nemáme odvalu. Nevíme rady, protože problémy kolem nás jsou spleť. Vyznáváme, že přes všechny schopnosti, které jsme dostali darem, na všechno to, co vyrostlo z lidského hříchu, nestačíme. Je nám z toho smutno, jsme z toho často zoufalí.

Ale my se přesto smíme těšit ze života. I při vědomí omezenosti našich sil smíme právě dnes radostně vyznat, že Ty jsi náš Bůh, že nás nenecháváš napospas tomu, co jsme rozpoutali. Chceme poděkovat, že o nás víš, o každém z nás jednotlivě a voláš nás. Děkujeme, že si dnes smíme právě tuto jistotu připomínat při Josefově křtu. Děkujeme, že dnes znovu budeme smět naslouchat svědectví o Ježíši z Nazareta, který pro Josefa i pro nás všechny přinesl život. Amen.

Slovo dětem: medvídek Pú gratuluje Ijáčkovi k narozeninám

Píseň ze Svítá: S31 Úterý končí středou

Čtení: Kaz 3,1-11

Píseň: 440 Ozvi se, Pane můj

Text: Zj 3, 14-22

Haleluja. Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou. Haleluja. (Psa 19:2 CEP)

Je to zvláštní text, jsou to zvláštní texty ke křtu, které si vybral Josef. Nejsou obvyklé, proto nutí k zamyšlení. Patří sem? Do bohoslužeb, kdy jsme přítomni křtu, kdy jsme plní vděčnosti za zázrak Boží milosti?

Kniha Kazatel nám nedovoluje udělat zkratku. Nedovoluje nám vytvářet ze samého nadšení vzdušné zámky. Kazatel popisuje lidskou situaci. A popisuje ji dobře, protože jeho pohled, jeho vnímání a hodnocení lidského života má zřetelný ozvuk v myšlení a vnímání dnešního člověka. To, co tu před námi Kazatel rozehrává, je hluboké vyznání, že člověk nemá život ve svých rukách. To, že vše má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas, není projevem fatalismu. Není to pouhé konstatování, že věci kolem nás mají smysl, ale my tohoto smyslu nedohlédáme. I to by bylo pro současný svět průlomové, ale Kazatelovi jde o víc.

Onen čas není jen tak nějaký čas, jedná se o KAIROS. Je to Boží čas. Čas, ve kterém se rozhoduje, ve kterém se rozhoduje o nás. A my s tím nic nenaděláme, to není v naší režii - je čas rození a čas umírání. Čas, KAIROS, také rozhoduje, jaké lidské jednání je v té které chvíli to nejsprávnější. A ono skutečně není jedno, kdy co uděláme. A jak to uděláme.

Ale ani to vlastně není v naší režii - my to nejsme schopni rozpoznat. To by mohl být alibismus - ale Kazatelův pohled alibismus neumožňuje. Na biblické hodině jsme se zamýšleli nad příběhem z 3. kapitoly Genese, nad příběhem člověka v ráji. O ztrátě ráje právě proto, že se člověk nechal přesvědčit o tom, že toto dokáže. Rozhodovat to nejzákladnější, postihnout čas. Ale Kazatel jasně říká: „On všechno učinil krásně a v pravý čas, lidem dal do srdce i touhu po věčnosti, jenže člověk nevystihne začátek ani konec díla, jež Bůh koná.“

Ano, dobře, my tohle víme, sami to zažíváme od drobností po velké věci osobní i celospolečenské, celosvětové - tuto neschopnost rozpoznat ve svém životě i životě kolem nás Boží dílo, onen čas, KAIROS. A to působí nedozírné následky. Častá odpověď - já si to neuvědomil, nedohlédl jsem, může sice omluvit, můžeme to velice dobře pochopit, ale nic to nezmění na způsobené bolesti, na následcích.

To je naše zkušenost, ale otázkou je, co s tím. Jak s tímto faktem, s tímto rozpoznáním naložit, jak s ním žít. Druhý dnešní text je novozákonní. Dnes bude Josef pokřtěn a my se ptáme, jestli je něco nového v přístupu k této zkušenosti skrze svědectví o Ukřižovaném a Vzkříšeném? Zdá se, že pro Laodikejské se něco změnilo velice zásadně. A měli pocit, že oni to zvládají. Že našli tu zkratku, o které Kazatel tak vehementně tvrdí, že neexistuje. A jsou přesvědčeni, že se Pán Bůh k jejich počínání přiznává a žehná mu. Rozhodně víc, než těm nebožákům ve sboru ve

Filadelfii, kde jsou samé problémy, kde se pachtí a modlí se o potvrzení naděje, kterou přijali ve víře. To se můžeme dozvědět v předchozím dopise.

A najednou zaznívá tvrdé slovo. Řečeno s Kazatelem - děláte si iluze, nejste schopní rozpoznat KAIROS. Ten problém řešíte špatně - nasadili jste úplně špatné měřítko. To, že se vám daří, že to všechno funguje, že jste zajištění a žijete v klidu, to prostě není znamením Božího požehnání. Do té jistoty bohatství, jistoty podle lidských měřítek, do té vyasfaltované cesty zaznívá jasně, že toto klidné spolehnutí na úspěch nevede k životu. „Vím o tvých skutcích; nejsi studený ani horký. Kéž bys byl studený anebo horký! Ale že jsi vlažný, a nejsi horký ani studený, nesnesu tě v ústech.“ Ten poklid a jistota, že je všechno stabilizované, že už nic nepotřebuji - je zavíráním dveří. Postavením pevných hradeb. Velice aktuální slovo do situace církve, sborů v dnešní společnosti.

Jaký rozdíl je to ve srovnání se sborem ve Filadelfii, kde je evidentní napětí, kde se mluví o synagoze satanově, kde se mluví o zachování Slova, o vyznání a o nepatrné moci. Tedy o situaci, kde si člověk klade otázky, jestli to, co dělá, má budoucnost. O situaci s nutností tohoto zásadního rozhodnutí, na čem skutečně záleží, kde je nutné nasazení i s tím rizikem, že se člověk spálí, že se člověk i splete, protože je skutečně pouze člověk, který nemá v ruce rozpoznání Božího času. Ale tady slyšíme: »Toto prohlašuje ten Svatý a Pravý, který má klíč Davidův; když on otvírá, nikdo nezavře, a když on zavírá, nikdo neotevře: "Vím o tvých skutcích. Hle, otevřel jsem před tebou dveře, a nikdo je nemůže zavřít. Neboť ačkoli máš nepatrnou moc, zachoval jsi mé slovo a mé jméno jsi nezapřel."« Ježíš, ten ukřižovaný a vzkříšený říká: „Otevřel jsem před tebou dveře a nikdo je nemůže zavřít.“ Ať už budou křesťané ve Filadelfii jakkoliv klopýtat, jakkoliv se zastavovat a popadat dech, ať už budou horcí nebo studení, dveře před nimi zůstanou otevřené. Neexistuje síla, která by je před nimi zavřela.

Zato poklid, vlažnost Laodikejských, pohoda jejich cesty má jedno velké riziko. Ty dveře tu jsou, o to nejde. Nezmysly. Ale jsou zavřené a zavřeli je sami Laodičejští. Ale my i oni máme vědět, že ten, jehož jméno jest Amen, ten svědek věrný a pravý u nich stojí a tluče. Stačí otevřít. Jen chtít.

Josef nám výběrem textů otevřel hluboké svědectví do dnešní doby. O slabosti člověka a o jeho naději. O naději, kterou nic nepřemůže. Ježíš

Kristus je touto nadějí, ke které se máme upínat. Skutečnou nadějí, ne nabídkou jednoduchého života. My pouze máme vědět, že Kristus je tím, který určuje čas, KAIROS. Ježíš Kristus, náš Pán a Spasitel, za námi přichází a otevírá dveře pro ty, kteří hledají. A tluče na dveře tam, kde je před ním zavíráme. To je slovo svědectví dnešních textů, to je slovo naděje pro Josefa, pro nás, pro tento svět.

Amen.

Píseň: 419 Mocný Bože při Kristovu

Představení křtěných: Milé sestry a milí bratři, členové církve Kristovy a tohoto jejího sboru ve Vršovicích, Josef Šlerka požádal o křest v našem sborovém společenství. Staršovstvo se křtem velice rádo souhlasí. Kmotrem je bratr Adam Zbiejczuk.

Prosím vás, abyste předstoupili.

Slova ustanovení: Vy všichni jste přece skrze víru syny Božími v Kristu Ježíši. Neboť vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli. Není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou. Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši. Jste-li Kristovi, jste potomstvo Abrahamovo a dědicové toho, co Bůh zaslíbil.

(Gal 3:26-29 CEP)

Slovo o křtu: Slyšeli jsme slovo o Božím určení pro člověka. O naději, kterou pro nás Pán Bůh připravil. Naději, ve které smíme přijmout, že jsme přijati stejně jako lidé vedle nás. Naději života, jehož dárce a zdrojem je Ježíš z Nazareta, ten ukřižovaný a vzkříšený. Kristus. Z toho se smíme radovat a za to děkovat. Toho pečetí je křest.

Otázka kmotům: Nyní prosím Adama Zbiejczuka, Josefova kmotra, aby vydal svědectví. Adame, můžeš dosvědčit, že jeho rozhodnutí je opravdové? Můžeš-li, odpověze ano.

Zároveň se tě ptám, chceš-li být Josefovi posilou a svědectvím o Boží milosti v Kristu Ježíši? Chceš-li, odpovězte ano, s pomocí Boží.

Křestní vyznání: Odpověz nyní, Josefe, na tyto otázky :

Věříš, že Pán Bůh na člověka nezapomněl, ale přišel i za Tebou v Ježíši

Kristu? Že i pro Tebe má platnost Kristův kříž a vzkříšení? Jestliže ano, odpověz: Věřím.

Přijímáš Ježíše Krista za Pána svého života? Jestliže ano, odpověz: Přijímám.

Chceš být součástí společenství lidu Božího, chceš spolu se sestrami a bratry svědčit o tom, že Boží cesta v Ježíši Kristu je jedinou nadějí pro Tebe i pro tento svět? Jestliže ano, odpovězte každý za sebe: Chci, s pomocí Boží.

Otázka presbyterům a sboru: Sestry a bratři, chcete být společně v tomto společenství svědectvím o Boží milosti a lásce nejen Josefovi, ale všem, kteří do tohoto společenství přijdou i jeho okolí?

Apoštolské vyznání víry: Vyznejme nyní svoji víru všichni společně slovy Apoštolského vyznání:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, v svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný.

Amen.

Křestní akt:

Josefe, křtím tě ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.

Požehnání křtěnému: Boží požehnání spočiň na Tobě a zůstaň s Tebou navždy. Amen.

Přijetí do církve: Sestra místokurátorka a já, jako kazatel tohoto sboru, dosvědčujeme ti řádné přijetí do společenství Kristovy církve. Měj účast

na slovu Božím, na stolu Páně i na všem životě sboru v následování Pána Ježíše Krista.

Předání křestního listu, svíčky a Bible:

Modlitba po křtu: Všemohoucí, nejmilostivější Bože, děkujeme ti, že jsi připojil Josefa ke své církvi. Žehnej mu, dotýkej se ho svým svatým Duchem, bohatě jej obdařuj svou milostí, aby vždy více okoušel z dobrodiní našeho Pána, Ježíše Krista, v němž byla vsazen, a aby v něm zůstával. Podpírej ho v pochybnostech, vyzbrojuj k dobrému boji víry, k vítězné lásce, k neutuchající naději. Amen.

Píseň: 189B Hrad přepevný je Pán Bůh náš

Vyznání vin: Pane, dnes jsme plni radosti. Ale i v této chvíli s vděčností přijímáme možnost přijít před Tebe, před svého Otce a odevzdat všechno, co nás trápí, co nás tíží, co nemůžeme unést. Děkujeme, že jsme si spolu s biblickým Kazatelem mohli uvědomit, jak málo dokážeme porozumět dění kolem nás. Jak málo dokážeme porozumět zvěsti o Tvé milosti, jak málo ji dokážeme přijmout do svých životů. A Ty nás, Pane, přivádíš k sobě - i nás k sobě navzájem ve svém pozvání ke svému stolu. Děkujeme Ti, že si nemusíme na nic hrát a smíme Ti nyní vše vyznat. Vyznáváme, že v tom nejsme lepší než ostatní lidé. Že naše budoucnost není v naší síle, ale v Tvé milosti. V tom, že stále tlučeš na naše dveře. Vyznáváme, že i my neseme vinu na bídě tohoto světa. Kdo tak spolu se mnou vyznává, společně vyznej: Vyznávám.

A přece zároveň vyznáváme, jak moc potřebujeme domov, který nám nabízíš tak, jako sestřím a bratřím ve sboru v Laodikeji. Jak moc se těšíme ke stolu, který jsi pro nás připravil. Přece před Tebe předstupujeme s nadějí na odpuštění pro milost Tvého Syna Ježíše Krista, který za nás zemřel a pro nás je živ. Věříme v moc jeho smrti a vzkříšení. Potvrďme hlasitě: Věříme.

Pamětlivi toho, že Bůh v Kristu odpustil nám, odkládáme nyní všechny hněv i výčitky a odpouštíme těm, kdo nám ublížili. Vyznejme to hlasitě pro lásku Kristovu: Odpouštíme.

Slovo milosti: Směle nyní přijměme slovo milosti a potěšení:

Duch Boží je s tebou, chce ti přinášet posilu a jistotu, že láska, radost a pokoj Boží i odpuštění vin budou s tebou. Amen.

Pozdravení pokoje: O tuto naději Boží milosti se smíme navzájem podělit a podat si navzájem ruce na znamení odpuštění, bratrství a jednoty Kristova lidu a pozdravit jeden druhého se slovy: Pokoj tobě.

Preface:

Děkujeme ti, všemohoucí Otče,

a chválíme tě

za tvé působení ve světě

skrze našeho Pána Ježíše Krista.

Uprostřed rozděleného a znesvářeného lidstva

totiž vidíme,

že ty dáváš ochotu ke smíření.

Je to tvůj Duch, kdo se dotkl srdcí,

když nepřátelé spolu opět mluví,

protivníci si podávají ruce

a národy hledají cestu k sobě.

Je to tvé dílo, když ochota ke smíru

ukončuje spor,

odpuštění překonává nenávist

a místo pomsty přichází prominutí.

Proto tě neustále chválíme,

děkujeme ti

a připojujeme se ke chvalozpěvu nebeských chórů,

které volají bez konce:

Svatý, svatý, svatý jsi, Hospodine zástupů, plná jsou nebesa i země Tvé slávy. Požehnaný, kerý přicházíš ve jménu Páně. Hosana na výsostech.

Slova ustanovení: Připomínáme si, co Bůh pro člověka vykonal. Vzdáváme Bohu chválu, slavíme Kristovu památku, jak nám přikázal:

Pán Ježíš v tu noc, v kterouž zrazen jest, vzal chléb a díky činiv, lámal a řekl: Vezměte, jezte, to jest tělo mé, kteréž se za vás láme. To čiňte na mou památku. Takž i kalich, když povečeřel, řka: Tento kalich je ta nová smlouva v mé krvi. To čiňte, kolikrát koli pítí budete, na mou

památku.

Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, smrt Páně zvěstujete, dokud nepřijde.

Píseň: Při vysluhování svaté večeře Páně Budeme společně zpívat píseň

308

461

Pozvání: Neboť kdo z lidí zná, co je v člověku, než jeho vlastní duch? Právě tak nikdo nepoznal, co je v Bohu, než Duch Boží.

A my jsme přijali Ducha, který je z Boha, abychom poznali, co nám Bůh daroval. O tom i mluvíme ne tak, jak nás naučila lidská moudrost, ale jak nás naučil Duch.

Blahoslavení pozvaní k hostině Beránkově. Tak už nemeškej, a radostně pojď každý, kdo touží přijmout Boží pozvání k naději.

Přijímání: Společenství těla Kristova.

Společenství krve Kristovy.

Propouštění:

Ježíš nás ujišťuje: „Amen, amen, pravím vám, kdo věří, má život věčný. Já jsem chléb života. Vaši Otcové jedli na poušti manu, a zemřeli. Toto je chléb, který sestupuje z nebe: kdo z něho jí, nezemře. Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z toho chleba, živ bude na věky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa.“ J 6,47-51

Ježíš řekl: "Amen, amen, pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den." J 6,53n

Ježíš mu odpověděl: "Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.

J 14,23

Píseň: 613 Oči všech se upírají

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Jděte nyní a slovem i skutkem uvádějte ve známost evangelium a dělejte si starost o spravedlnost, lásku a pokoj.

Jděte v naději setkání s Ježíšem Kristem mezi nejmenšími z našich bratrů a sester

a žijte v naději Božího navštívení.

Požehnání: Ať vám milost dělá život krásným a bohatým před Boží tváří, láska ať vás provází a hřeje

a ať vás brání před chladem a mrazem lidské zloby

a Boží pravda ať vám svítí na cestu, když se moci chopí tma. Amen.

Píseň: 346 Buď Tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal